

כריסטינה לאוואנט: שני שירים

אם כאוב לפקדני תרצה
צק־נא ספּלון חלב
אל קער תבנית לבי,
כי שוכן שם קפוד נרגז,
הרעב הטריף את דעתו.

אם כאוב לפקדני תרצה,
העלה טבעת של אש
מסביב לקלפת מחי,
שם מוליך עקרב ארסי
את משרצת־צפיעיו לטיל.

אם כאוב לפקדני תרצה,
מלמל־נא פסוק מקדש
אל לשון האבן שלי
כי תשע פעמים ביום תסב
גיהנמה, לשרף שם מלה.

אם עשית כל אלה כחוק,
יקדמוך מצח ופה,
יצפה לך הרך בלבבות
בסימן הצלב.

עֲזוּב, אֲדוֹן, הֲרִפָּה, כִּי לֹא תוּכַל
 אֶת הַרְצוֹן שֶׁלְךָ לְכַפּוֹת בְּכַח,
 הַשֶּׁלֶךְ אוֹתוֹ מִן הַסֶּפֶן אֶל הַחֶלֶל,
 וְגַם אֶת הַיּוֹנָה—יוֹנִים יוֹדְעוֹת לִפְרֹחַ.
 רְאֵה, הֵן הַסְּפִינָה שְׁלִי הִיא, כַּמּוֹבָן,
 אִף אִם תֵּאבֵד וְתִטְרַף בְּרוּחַ,
 סוּר מִן הַהֶגְהָה, הוּא אֵינְנוּ מְכוּן,
 לָךְ לְשַׁחַק, חֲלוּק שֶׁל צֶר שְׂטוּחַ
 הַקַּפֵּץ, כִּילֵד, עַל מְרֵאת־הַיָּם.
 לָךְ בְּלִבְד אֲסוּר לְשַׁקֵּעַ בְּעֻצְבוֹת,
 אוֹרֵחַ לִי יָקָר, הֲרִי אֲנַחְנוּ יַחַד
 נִטְבַּע בְּטָרָם חוֹשׁ תְּחוּשׁ בַּפְחָד,
 אֶת הַטּוֹבָה שֶׁבַּיּוֹנִים לָךְ אֲצוּד
 וְעַל כְּנַפְיָהּ זָהַר הַחוֹתָם.
 רַק אֶת לְבִי עֲזוּב, עַל כִּי כָבֵד,
 אֵין הוּא סִיר־הַהֲצֵלָה, וְכִבֵּר
 מִזְמַן אֵינְנוּ רִיק, וּמִסְתַּיֵּד
 לֹא מוֹת בּוֹ, נְכַר־יִלְדָּה וְזָר.